

Uzbrojenie strzeleckie z Armenii

#Przemysł zbrojeniowy #Wojska lądowe 31 października 2012

Wystawa uzbrojenia, jaką zorganizowało 26-27 października ormiańskie ministerstwo obrony, była jedną z rzadkich okazji do zapoznania się ze sprzętem strzeleckim wytwarzanym w Armenii.

K-15 to jednostrzałowy, przeciwprętowy karabin wielokalibrowy zasilany rosyjskim nabojem 12,7 mm x 107, optymalizowany do amunicji B-32 z 10-g pociskiem przeciwpancerno-zapalającym. Broń ma długość 1500 mm, długość lufy wynosi 1100 mm, masa 18 kg z dwójnogiem (zamocowanym na wsporniku i składanym do przodu, pod lufę) bez celownika optycznego

Armenia rozwija swój przemysł obronny od czasu konfliktu o Górski Karabach (1988-1994) – ormiańską enklawę, będącej terenem spornym między Azerbejdżanem i Armenią. W latach 1991-1994 miały miejsce intensywne walki, ofensywy i kontrofensywy, między ormiańskimi separatystami (wspomaganyymi przez ochotników z regularnych oddziałów armeńskich), a formacjami azerskimi wspieranymi wówczas przez Rosjan. Kiepsko uzbrojonym i wyposażonym, ale dobrze wyszkolonym separatystom (większość służyła wcześniej w armii ZSRR) udało się pokonać fatalnie wytrenowane jednostki Azerbejdżanu, na których masowo zdobywali potrzebną broń. W maju 1994 podpisano zawieszenie broni, którego efektem było powstanie Republiki Górskiego Karabachu, nieuznawanej przez żadne państwo.

Szybkostrzelność praktyczna K-15 ma wynosić 16 strz./min. Prędkość wylotowa 12,7-mm pocisku to 810 m/s. Podawany przez Ormian zasięg skuteczny 1600 m, maksymalny 2000 m. Podczas prezentacji K-15 miał zamocowany celownik optyczny PO 4-24x. Broń wyposażona w hamulec wylotowy i olejowy amortyzator na kolbie, łagodzący odrzut silnej amunicji 12,7 mm x 107

Przemysł Armenii nie był w stanie w latach 1990. dostarczyć uzbrojenia i amunicji dla wspieranych przez państwo bojowników z Górskiego Karabachu, a jednocześnie odcięty był od zaopatrzenia rosyjskiego. Zmieniło się to z chwilą przyłączenia Armenii do Organizacji Układu o Bezpieczeństwie Zbiorowym i opuszczeniu go przez Azerbejdżan w 1999, który dołączył wraz z Gruzją i Uzbekistanem do antyrosyjskiego GUAM. Od tej pory stosunki rosyjsko-ormiańskie - w tym możliwości zakupu wyposażenia wojskowego - znacznie się poprawiły ([Rosjanie w Armenii do 2044](#), 2011-04-12). Niemniej, konflikt między Armenią i Azerbejdżanem nadal się tli ([Kolejne starcia armeńsko-azerskie](#), 2012-06-04).

Ormianie zaczęli rozwijać państwowe zakłady uzbrojenia, jak też tworzyć nowe modele broni, silnie bazujące na istniejących wzorach. Choć obecnie Armenia w dużej liczbie kupuje rosyjskie uzbrojenie, to jednak pamięć o wydarzeniach z połowy lat 1990. powoduje, że państwo to chce mieć w razie potencjalnego konfliktu własne zaplecze produkcyjne.

K-12M to powtarzalny (przeładowany ręcznie po każdym strzale) karabinek wyborowy do naboju 5,45 mm x 39 zasilany z 10- lub 30-nabojowych magazynków od AK-74. Broń ma identyczną długość lufy, jak rosyjski AK-74 - 415 mm, strzela taką samą amunicją, stąd też broszurowe dane o zasięgu skutecznym na poziomie 600 m i maksymalnym 1000 m należy traktować z dużym przymrużeniem oka. Długość 920 mm, masa 3,5 kg bez celownika optycznego pustym 30-

nabojowym magazynkiem i dwójnogiem. Szybkostrzelność 10 strz./min., prędkość wylotowa pocisku 900 m/s

Podczas pokazu zademonstrowano m.in. 9-mm pistolet samopowtarzalny K-2B, 5,45-mm karabinek automatyczny K-3 w układzie bezkolbowym i opracowany dla niego 40-mm granat nasadkowy ZK-3, jak też 5,45-mm karabinek wyborowy K-12M i 12,7-mm wielkokalibrowy karabin wyborowy K-15. Ormianie pokazali też 26-mm pistolet sygnałowy HN-1, jak też prototyp pistoletu maszynowego Tigran (konstrukcja z magazynkiem w chwycie).

5,45-mm karabinek automatyczny K-3. Długość lufy 415 mm (taka, jak w AK-74), długość całkowita 700 mm. Masa 3,4 kg. Szybkostrzelność teoretyczna 600 strz./min., praktyczna 100 strz./min. Obok granat nasadkowy ZK-3 kalibru 40 mm, wyposażony w pułpkę kulową i wyrzeliwany za pomocą amunicji bojowej. Długość 223 mm, zasięg 400 mm, promień rażenia odłamków 15 m

Nie są to nowe wzory, bowiem pierwsze modele K-2, czy K-3 powstały jeszcze w latach 1990., choć obecnie prezentowano ich zmienione modele. Pistolet silnie bazuje na rosyjskim APS, zaś karabinek to bezkolbowa, zmodyfikowana odmiana rosyjskiego AK-74. Opracowano wówczas też pistolet maszynowy K6-92, którego uproszczone wersje były wytwarzane przez Czechenów podczas ich konfliktu z Rosją.

9-mm pistolet samopowtarzalny K-2B do naboju 9 mm x 18 PM, zasilany z 14-nabojowego magazynka. Masa 0,94 kg (z pustym magazynkiem), długość całkowita 195 mm, długość lufy 118 mm. Szybkostrzelność praktyczna 30 strz./min. Prędkość początkowa 325 m/s, zasięg skuteczny 25 m, zasięg maksymalny 50 m / Zdjęcia: RAZM

Nowy granat nasadkowy, jak też broń wyborowa K-12 i K-15 zadebiutowały podczas pokazu w 2010, choć wówczas przemysł Azerbejdżanu nie ujawnił żadnych informacji o nowych konstrukcjach. Obecnie pojawiły się dane techniczne obu konstrukcji.

Niemniej, podstawą uzbrojenia strzeleckiego armii Armenii są rosyjskie karabinki AKM/AKMS kalibru 7,62 mm i AK-74/AK-74S kalibru 5,45 mm. K-3 są używane przez jednostki specjalne. Standardową bronią wyborową pozostają rosyjskie samopowtarzalne karabiny SWD do naboju 7,62 mm x 54R. Ormianie zakupili też dużą partię serbskich 12,7-mm wielkokalibrowych karabinów wyborowych Zastava Arms M93.

Powiązane wiadomości

[Uzbrojenie strzeleckie z Armenii \(2012-10-31\)](#)

[Rosjanie w Armenii do 2044 \(2011-04-12\)](#)

[Kolejne starcia armeńsko-azerskie \(2012-06-04\)](#)

[Rosjanie w Armenii do 2044 \(2011-04-12\)](#)

[Parada w Baku \(2011-06-27\)](#)

[Zbrojenia Azerbejdżanu \(2010-10-12\)](#)

[Produkcja izraelskich bsl w Azerbejdżanie \(2011-03-10\)](#)

[Rosjanie w Armenii do 2044 \(2011-04-12\)](#)

[Kolejne Matadory i Maraudery \(2011-05-16\)](#)

[Zahamowanie tempa zbrojeń \(2012-04-18\)](#)